

SV. ALBERTA DRAUDZES ZIŅAS

2014./15. gada Kristus Dzimšanas svētku laiks * Nr. 68

Slavēts Jēzus Kristus!

Priecīgus un mierpilnus Kristus
Dzimšanas svētkus – Ziemas-
svētkus!

Priecāsimies visi Kungā,
jo ir piedzimis Pasaules Pestītājs.
Jo mums ir dzimis Bērns,
mums Dēls ir dots; uz Viņa ple-
ciem gulstas vara, un Viņš tiks

saukts vārdā - **brīnīš-
ķais Padomdevējs,
varenais Dievs, mū-
žības Tēvs, miera
Valdnieks** (Jesajas
9,5). Ar šādiem vār-
diem iesākas pusnakts
Ganiņu Sv.Mise. Šo-
dien mums visiem ir
nepieciešams miers
un savstarpējā izlīgša-
na, lai katrs cilvēks
varētu tālāk iet savu
ceļu, kas nodrošinātu
viņa garīgo un fizisko
pastāvēšanu. Sadarbo-
joties ar citiem cilvē-
kiem un veidojot daž-

nedažādas attiecības, cilvēks ie-
mācās dzīvot ne tikai sev un sa-
vam vēderam, bet būt attiecībās,
draudzībā līdz spējai mīlēt otru,
kā sevi pašu. Cilvēka nākšanu
pasaulē un attīstību Dievs ir pa-
redzējis ģimenē, *bet uzreiz jā-
piebilst, ka ne visi to saprot un
ne visi meklē Dievu un Viņa lē-*

mumus. Tur – kristiešu ģimenē – sevišķā veidā caur ticību Kristum, Kristības un citu sakramentu pieņemšanā, un kristīgā audzināšanā bērns mācās no saviem vecākiem, ko nozīmē mīlēt un būt mīlētam. To mums atgādina svētā Ģimene. Pajautāsim, kas tā ir? Svētā Ģimene ir Vissvētākā Jaunava Marija, Dieva Dēla Māte un mūsu Baznīcas garīgā Māte. Tāpat tur ir Jāzeps, Marijas Līgavainis un

Jēzus Bērna audzītājs, un pats Pestītājs, kas ir tās centrā. Viņi ir tie, kas var iemācīt mūsdienu ģimenei dzīvot ne tikai sev, bet arī Dievam par godu. Novēlu, lai Ziemassvētki katrai ģimenei un kopienai dod iespēju meklēt, lūgt svētās Ģimenes no Nācāres aizbildniecību, palīdzību dažādu problēmu un grūtību risināšanā.

t. Krišjānis Dambergs

ZIEMASSVĒTKU TRADĪCIJAS PIE MUMS - LATGALĒ

Ziemassvētku svinēšana iesākas 24.decembra vakarā. Šo dienu sauc par Vigīliju, senāk tā bija veltīta Ādamam un Ievai. Vecās lūgšanu grāmatās viņiem ir pat paredzēta sevišķa dziesma. Kaut gan gavēni šajā dienā Baznīca neparedz, Latgalē saskaņā ar senu tradīciju neēd visu dienu.

Kad dienā ir paveikti visi sagatavošanās darbi, pēcpusdienā iet uz pirti, bet pievakarē uzklāj Ziemassvētku Vigīlijas galdu. Uz galda uzliek sienu, kas atgādina, ka arī Pestītāju Marija pēc dzimšanas ir ietinusi autiņos un guldījusi uz silītē ielikta siena. Uz galda uzklātais baltais galdauts atgādina autiņus. Tad uz galda uzliek dažādus gavēņa ēdienus: dažāda veida zivis, cepumus, saldēdienus. Krēs-

las stundā visa ģimene sapulcējas ap galdu un noskaita lūgšanu. Tad tēvs vai kāds cits no ģimenes vecākiem ņem no šķīvīša oplates, kas uzliktas galda vidū, un sadala tās klātesošajiem.

Latgalē oplates sauc par *kaladām*; šis nosaukums ir pārņemts no lietuviešiem, kas tāpat kā dažas slāvu tautas Ziemassvētkus sauc par *kalenda*. Šis nosaukums saistās ar seno romiešu pirmās mēneša dienas nosaukumu - *calendae*. Arī pirmo Jaungada dienu tie saukuši par *festum calendae* vai *calendae Januarii*. Pēc tam seko citu ēdienu baudīšana. Ēdienu daudzums simbolizē tās daudzās bagātīgās dāvanas dvēselēm, kādas ar savu ienākšanu pasaulē ir atnesis mums Jēzus. Šo vakariņu laikā dzied Zie-

massvētku dziesmas.

Šādus Ziemassvētku Vigīlijas vakarus kopā ar kopīgu maltīti rīkoja arī katoliskās organizācijas, lai arī tie, kam nav savas ģimenes, varētu kopā ar citiem ievadīt Ziemassvētku svinēšanu.

Pie šīm svētku vakariņām kavējās ilgi, līdz pat iešanai uz Baznīcu, jo pusnaktī, kā tas mēdz būt pilsētās, tiek noturēta eņģeļu Mise. Uz laukiem pirmā Mise Ziemassvētkos notiek agrā rīta stundā. Agrāk, kad lauciniekiem vēl bija zirgi, šie braucieni ar kamanām uz Baznīcu pa sniegotiem, baltiem ceļiem, skanot pie zirga loka piesietiem zvārguļiem, bija brīnišķīgi. Baznīcā dievkalpojuma laikā visa tauta ar sajūsmu dziedāja gaišā prieka pilnās dziesmas. Mājās pārbraukuši, ēda Ziemassvētku pusdienas. Tās jau iepriekš bija sagatavotas un uzglabājās siltas sakurinātajās krāsnīs. Galvenais ēdiens Latgalē bija zupa, kur bija putrainu desas vai gaļas sānu kauliņi, kartupeļi, burkāni – viss kopā vienā katlā. Kamēr zemniekiem bija savas saimniecības, uz Ziemassvētku galda netrūka arī pašbrūvētā alus. Pēc tam visi gāja gulēt. Otrā Ziemassvētku diena bija veltīta ciemiņu pieņemšanai vai iešanai ciemos. Agrāk svētīja trīs dienas, tagad, kā jau teikts, tikai divas. Bet uz laukiem atpūtās un īstā darbā negāja līdz pat Jaungadam. Šajā

laikā notika arī tā saucamā “čigānos iešana”: pārgērbusies jaunieši gāja no mājas uz māju, kur dejoja, jokoja un saņēma cienaustu. Citās zemēs šādiem apciemojumiem ir vairāk reliģisks raksturs: jaunieši iet no mājas uz māju, nesdami zvaigzni un dziedādami Ziemassvētku dziesmas (poļi tās sauc par *kolendām*), ar to atgādinādami Betlēmes ganus, kas atgriezušies no apciemojuma pie Jēzus Bērna silītes, priecīgo vēstīnesa pārējiem Betlēmes iedzīvotājiem. Mūsdienās, globalizācijas un urbanizācijas gadsimtā, daudzas Ziemassvētku tradīcijas sāk izzust. **Cenšamies vismaz mūsu kristiešu ģimenēs glābt un sargāt to, kas labs un svarīgs!**

prof. H. Trūps
no žurnāla „Ejiet un māciet” 11/1992

Nu jau vairākus gadus notiek ikonu rakstīšanas nodarbības, ko vada Latvijas Kristīgās akadēmijas absolvente, māsa palīdzētāja dvēselēm šķīstītavā **Ņina Skangale-Začeste**. Šobrīd nodarbības notiek viesmīlīgajās Rīgas Sv. Alberta draudzes telpās. Ir iespēja uz tām nākt trešdienās (plkst.10:00-13:00) un/vai sestdienās (plkst.13:30-16:30). Priekšzināšanas mākslas nozarē nav nepieciešamas.

Grāmatvedis, frizieris, dizaineris, skolēns, students, skolotājs, pārdevējs, ierēdnis... - tik plašu spektru pārstāvam mēs - tie, kas šobrīd apgūstam ikonogrāfijas pamatus.

Kāpēc tāda izvēle? Ko tev nozīmē ikonogrāfija?

Lūk, dažas liecības.

Andra: Ar zīmēšanu esmu saistīta jau no bērnības. Vēlāk mācījos arī Rīgas Lietišķās Mākslas skolā. To nepabeidzu, jo nepietika nopietnības pusaudža gados izturēt lielo

slodzi skolā un darbu apjomus. Vēl pēc gada apmeklēju zīmēšanas vakarus Mākslas akadēmijā savam priekam, bet domas par stāšanos akadēmijā nebija, vienkārši bija vēlēšanās zīmēt. Tad pagāja daudzi gadi un notika mana atgriešanās pie Dieva. Domāju par Kristīgās akadēmijas Ikonogrāfijas kursu, līdz nāca piedāvājums no māsas Margaritas par ikonogrāfijas apgūšanu pie māsas Ņinas. Pārdomāju savā sirdī par dāvanu no Dieva, kuru neesmu tā īsti izmantojusi, un nolēmu sākt šo jauno dzīves ceļu. Pašlaik esmu ceturtajā kursā. Ja Dievs ļaus, tad ar Viņa svētību turpināšu, un tas ir mans garīgais ceļš. **Maija:** Informācija par Ikonogrāfiju pati atnāca tad, kad viss apkārt bija sakārtojies un es biju gatava sākt mācīties.

Pirmais bija šoks, ka tik ātri nekas nenotiks, būs jāmācās no pašiem, pašiem pamatiem - pareizi turēt otiņu, noklāt toni, vilkt līniju...

Tagad pamazām, pazemībā un ļaujoties procesam, mēs mācāmies izgaismot tumsu un attēlot neatkarotājamo, krāšņo Dieva pasauli. Soli pa soli, no līnijas līdz attēlam.

Manuprāt, to, ko mēs iegūstam, mēs nedrīkstam paturēt tikai sev, jo tas ir dzīves mozaīkas skaistais un pateicīgais process, kurā mēs pārtraucam savu ikdienas skrējie-

nu un atklājamies Dievam caur otas pieskārienu.

Alīna: Baznīcu Nakts 2014 pasākumu ietvaros iepazīnos ar ikonogrāfi Ņinu Skangali-Začesti, viņas mācekļu darbiem un trīs gadu apmācības programmu baznīcas paspārnē. Saprātu, ka man ir jāmēģina!

Kaut gan ir pagājuši tikai pāris mēneši, kopš apgūstu ikonogrāfiju, zinu, ka turpināšu to darīt vēl un vēl, jo mana dvēsele alkst pēc šāda veida komunikācijas ar Dievu. Tas ir vārdos neizsakāms un neaprakstāms process. Un tieši process, manuprāt, ir galvenais, nevis rezultāts.

Sandra: Tas sākās interesanti – biju jau padzīvojusi Francijā, kur ikonas katoļiem nav svešas. Vēl tur esot nodomāju, ka arī labprāt ‘pazīmētu’ ikonas. Izstāsti tik’ Dievam savus plānus! Liels bija mans pārsteigums, kad 2012.gada sākumā ieraudzīju sludinājumu, ka tiks uzsākti ikonogrāfijas kursi katoļiem. Protams, aizgāju paskatīties. Un tā arī paliku.

Ikonogrāfija, ikonu rakstīšana man ir ceļš ar Dievu, ceļš sevī pašā un netieši arī ceļš pie citiem.

Man tā ir *lūgšana*, saruna ar Dievu, kā tāds smaids. Ikonogrāfija ir process, kura laikā es ieeju sevī, savos dziļumos. Nojaušu, ka tā ir arī *dziedināšana*, jo ir bijušas reizes, kad man vienkārši VAJAG uzzīmēt

konkrēto ikonu (pagaidām gan savā līmenī - varu runāt tikai par paraugu, fragmentu, nevis ikonu). Un, kad es to uzzīmēju, mani ‘atlaiž’. Tā ir iekšējo, dziļāko līmeņu dziedināšana, kuru es pat nemāku noformulēt. Un nemaz arī nemēģinu. Es paļaujos - Dievs zina, ko un kad darīt. Un vēl. Man patīk šo nodarbību *sadraudzības* aspekts: gan pie kafijas krūzes pārtraukumā - ar cilvēkiem, ar pārējām ‘ikonogrāfistēm’, gan lūgšanās – ar svētajiem un ar dvēselēm šķīstītavā, par kurām, māsa Ņinas vadītas, mēs katru reizi aizlūdzam.

Baiba: Kopš 14 gadu vecuma savos zīmējumos centos attēlot Jēzu... Domāju, ka šie neveiklie centieni ir bijis aizsākums manam ceļam uz ikonu rakstīšanu... Esmu pārliecinājusies par spēcīgu aicinājumu, kas ir pāri manai cilvēciskajai saprašanai. Kāpēc es? Nezinu, bet jūtu, ka tas ir Dieva noslēpums - gan šī ceļa izvēle un aicinājums, gan arī pats ikonas rakstīšanas process, kuram paralēli notiek arī garīgās pārveidošanas process. Tajā Dievs uzrunā dvēseli un attīra no visa liekā un no tā, kas attālina mani no Dieva, kā arī norāda uz tām lietām, ko tu neesi saskatījis un neesi vēl atklājis... Tuvāk atklājas dievišķā realitāte, kurā Svētais Gars vada, māca un pārveido mūs. Jo Tu vairāk mek-

lē, jo Tu vairāk atrodi Kungu...
Tāpat kā ikona caur krāsām, līnijām un ikonā ietverto simboliku sludina Dieva Vārdu - Svēto Rakstu patiesības, tāpat arī rakstīt ikonai man nozīmē - savā dvēselē rakstīt Dieva Mīlestības vārdus un censties tos izdzīvot un palikt tajos.

Apbrīnoju Dieva darbu citās māsās un brāļos Kristū, jo no ikviena studenta var ko mācīties. Priecājos par sadraudzību ar citiem un paldies mūsu iedvesmojošajai skolotājai, kura vienmēr dod brīnišķīgus padomus, norādot pareizo virzienu un iedrošinot šajā ceļā.

Manuprāt, ceļš uz ikonogrāfiju ir ceļš tuvāk Dievam, atklājot arvien jaunus Viņa Mīlestības un neizsakāmās Žēlsirdības dziļumus. Ikonu rakstīšana vienlaikus ir aicinājums, Dieva pagodināšana un Viņa Žēlsirdības darbs mū-

sos, kas sastopas ar mūsu lūgšanu, darbu, pacietību, pazemību un paļāvību uz Kungu. Aizraujošs un neatkārtojams ceļojums plašajā ikonogrāfijas pasaulē, kurā aicinu piedalīties ikvienu!!!

Ja jums radās interese, lūdzam **sazināties ar mūsu Ninu** pa tālruni: **28315717** vai arī rakstot uz e-pastu: **nina.skangale@inbox.lv**.

Draudzes aktivitātes

ALFA KURSS

Ja meklē atbildi uz jautājumiem: **Kāda ir dzīves jēga ?
Vai dzīve ir kas vairāk?**

Tad aicinām Tevi uz Alfu.

Jauns, jau 17. Alfa kurss pieaugušajiem Sv. Alberta draudzē sāksies
2015.gada 21.janvārī.

Kursi notiks Alfa kursu telpās: Liepājas ielā 38 (ieeja no Zemaišu ielas)
trešdienu vakaros

(10 nedēļu garumā) no pulksten 19:00 līdz 21:45.

Dalība par ziedojumiem. Priekšzināšanām nav nozīmes.

Gaidām katru! Bērni un krievu
valoda nav šķērslis.
Nāc un iesaisties! Pievieno-
ties var līdz 3.nodarbībai
(4.februārī).

Informāciju un liecības par
iepriekšējiem kursiem var ska-
tīties:
<http://www.albertadraudze.lv>.

Pieteikties var elektroniski - alfakursi@gmail.com vai zvanot Marinai pa
tālruni 29506282.

JĒZUS ADORĀCIJA

Katru svētdienu mūsu draudzē
notiek Vissvētākā Altāra Sakra-
menta adorācija pēc Sv.Mises
plkst. 9:00 līdz 18:00. Aicinu uz
klusu lūgšanu dienas laikā. Laikā
no 10.00-11.00 ir paredzēts dziedāt
Stundu dziesmiņas Dievmātes
godam, Rožukroņa I daļa un
dziesmas Jēzus un Marijas go-
dam.

Sv.Mise par DVĒSEĻU DĀRZA
mirušo bērnu ģimenēm. Tuvākais
aizlūgums – 21.JANVĀRĪ. plkst.
18:00.

Aicinām uz kopīgu lūgšanu Vis-
svētākā Altāra Sakramenta
priekšā par tiem, kas ilgstoši sli-
mo - cieš no fiziskām un garīgām
sāpēm. Lūgšana notiks š.g. 15.
janvārī mūsu draudzē pēc vaka-
ra Sv.Mises plkst. 18:00

LAULĀTO PĀRU TIKŠANĀS
28.decembrī un 25.janvārī plkst.
15:00 kustība „Laulāto tikšanās”
kopā ar draudzes priesteri organizē
tikšanos tiem, kuri bijuši rekolekci-
jās vai izgājuši saderināto un iemī-
lējušos tikšanās kursus. Sīkāka in-
formācija pie Dainā un Baibas, tālr.
29158076.

Prāvests:
Krišjānis Dambergs OFM Cap, tālr.: 2 677 56 79
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com

*Dievkalpojumu kārtība Ziemassvētku laikā
Rīgas Sv. Alberta Romas katoļu baznīcā*

2014./ 2015.gadā

- 24.decembris, trešdiena - **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas svētku
Vigīlijas Sv. Mise** – 18⁰⁰
- 25.decembris, ceturtdiena - **Mūsu Kunga Jēzus Kristus dzimšanas lielie
svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰ (poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 18⁰⁰
- 26.decembris, piektdiena – **Sv. Stefana, pirmmocekļa, svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰, 11⁰⁰, 18⁰⁰
- 27.decembris, sestdiena - *vīna un sulu sv. Jāņa, apustuļa un evaņģēlista,
godam svētīšana.* Svētās Mises: 8⁰⁰, 18⁰⁰
- 28.decembris, svētdiena - **Sv. Ģimenes – Jēzus, Marijas un Jāzepa, svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰ (poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰,
18⁰⁰ - **Ģimenes Svētā Mise - svētība bērniem**
- 31.decembris, trešdiena – Svētā Mise: 8⁰⁰
Pateicības Svētā Mise Vecgada noslēgumā - 18⁰⁰
- 01.janvāris**, ceturtdiena - **Vissvētākās Jaunavas Marijas, Dieva Mātes,
lielie svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰(poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 18⁰⁰
- 06.janvāris**, otrdiena – **Kunga Epifānija, lieli svētki.**
Svētās Mises: 8⁰⁰, 11⁰⁰, 18⁰⁰
- 11.janvāris**, svētdiena – **Kunga kristīšana.**
Svētās Mises: 8⁰⁰(poļu val.), 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 18⁰⁰

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese: Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa: www.albertadraudze.lv